

Commissie van Advies Volledige Schadevergoeding (CAVS)

2021/111 van 24 maart 2022

CAVS: voorzitter: Mr. J. Sap; leden: Mr. J.P. de Jong en Dhr. H.J. Kleian

Gemiste loopbaan en verrekening uitkeringen uit een arbeidsongeschiktheidsverzekering bij de vaststelling van schadevergoeding?

Gemiste loopbaan

Belanghebbende, werkzaam als gerechtssecretaris, stelt dat hij, wanneer hij niet zou zijn gehinderd door zijn dienstverband-aandoeningen, het zeer aannemelijk is dat hij rechter zou zijn geworden. Volgens de Staatssecretaris is het, gelet op een aantal factoren, te onzeker om uit te gaan van een hypothetische loopbaan als rechter.

Commissie: alhoewel belanghebbende de ambitie heeft kenbaar gemaakt bij zijn werkgever dat hij rechter wilde worden en hij aantoonbaar over een groot doorzettingsvermogen beschikt, het gelet op de eisen die gesteld worden aan gerechtssecretarissen die willen doorstromen naar rechter en gelet op zijn ontwikkelpunten zoals deze uit het assessment naar voren zijn gekomen, onvoldoende aannemelijk is dat er een redelijke verwachting is dat belanghebbende rechter zou zijn geworden.

Verrekening uitkeringen uit een arbeidsongeschiktheidsverzekering(AOV) bij de vaststelling van schadevergoeding?

Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat gelet op het richtinggevende arrest van de Hoge Raad van 1 oktober 2010 (Verhaeg/Jenniskens) en het hier een sommenverzekering betreft, het niet redelijk is om uitkeringen uit verzekeringen in mindering te brengen op de vergoeding van letselschade en er geen plaats is voor verrekening. Volgens de Staatssecretaris betreft het hier een periodieke uitkering ter compensatie van inkomstenderving als gevolg van zijn arbeidsongeschiktheid. Naar mening van de Staatssecretaris is sprake van een AOV die een inkomen vervangend karakter heeft wat gekwalificeerd moet worden als een schadeverzekering. De Staatssecretaris verklaart zich bereid om alle door de belanghebbende betaalde premies voor de verzekering te vergoeden.

De Commissie concludeert dat de AOV ten doel heeft om een periodiek financiële compensatie te bieden voor verlies aan inkomen ten gevolge van arbeidsongeschiktheid en stelt vast dat het inkomen zowel bij de totstandkoming van de verzekering als bij de bepaling van de hoogte van de uitkering een rol heeft gespeeld, in welk geval er een koppeling bestaat tussen de daadwerkelijk geleden schade en de hoogte van de uitkering. De Commissie is dan ook van oordeel dat, gelet op het doel, de strekking en de aard van de AOV, deze is aan te merken als een schadeverzekering. In de gegeven omstandigheden, mede gelet de geformuleerde gezichtspunten door de Hoge Raad, acht de Commissie het redelijk dat de uitkeringen uit de AOV van belanghebbende in mindering worden gebracht op de (vergoeding voor) arbeidsvermogen schade, mits de Staatssecretaris de voor die AOV door belanghebbende betaalde en nog te betalen netto – derhalve met inachtneming met fiscale aftrek – premies voor zijn rekening neemt - welke toezegging ook is gedaan.

Advies

inzake het geschil tussen de heer X (hierna te noemen: belanghebbende), vertegenwoordigd door mr. T.J. van der Torn en de Staatssecretaris van Defensie (hierna te noemen: Staatssecretaris).

Het geschil

Partijen hebben een verschil van mening over de afwikkeling van de schade, meer specifiek over:

- De hypothetische loopbaan bij justitie welke belanghebbende zou hebben kunnen doorlopen in de situatie zonder dienstverbandaandoening.
- De vraag of de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die belanghebbende heeft en zal ontvangen uit een door hem persoonlijk afgesloten arbeidsongeschiktheidsverzekering(AOV) bij [de verzekeraar] als voordeel in aanmerking dienen te worden genomen bij de vaststelling van de hem toekomende schadevergoeding.

Grondslag voor behandeling door CAVS

Bij besluit van de Minister van Defensie van 17 oktober 2020, nr. BS2020019500, is per 28 oktober 2020 de Commissie van Advies Volledige Schadevergoeding (CAVS) ingesteld, hierna te noemen: de Commissie. Op grond van artikel 4 van voornoemd besluit brengt de Commissie op verzoek van de Minister (of Staatssecretaris) van Defensie, advies uit over de aan de schadeberekening ten grondslag liggende uitgangspunten, indien de belanghebbende als bedoeld in artikel 1 van de uitvoeringsregeling volledige schadevergoeding (UVS) en de Minister (of Staatssecretaris) van Defensie hieromtrent geen overeenstemming hebben bereikt. In casu is sprake van een dergelijke situatie.

Beschouwing

1. Inleiding

Belanghebbende was in de periode van 9 mei 1977 tot 2 juni 2004 werkzaam bij het Ministerie van Defensie, waarvan de periode van 3 september 2002 tot 2 juni 2004 met onbetaald verlof. In de periode 3 september 2002 tot en met 11 februari 2016 was belanghebbende werkzaam bij de Rechtbank X. Vanaf 12 februari 2016 heeft belanghebbende een WIA- uitkering.

Belanghebbende werd van 10 juni 1996 tot en met 17 december 1996 als militair uitgezonden naar Bosnië. Als gevolg van deze uitzending hebben zich bij hem een posttraumatische stressstoornis, een depressieve stoornis en Bruxisme (tandenknarsen) ontwikkeld. In een e-mail van 28 december 2017 werd door defensie, namens het bevoegd gezag, bevestigd dat belanghebbende in aanmerking komt voor vergoeding van zijn schade op grond van de UVS.

Partijen hebben overeenstemming bereikt over een aantal schadeposten. Aangaande twee geschilpunten waarover geen overeenstemming kon worden bereikt, wil belanghebbende advies van de Commissie. Dit betreft de hypothetische loopbaan bij De Rechtspraak welke belanghebbende zou hebben kunnen doorlopen in de situatie zonder dienstverbandaandoening en de vraag of de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die belanghebbende heeft en zal ontvangen uit een door hem persoonlijk afgesloten AOV bij [de verzekeraar] als voordeel in

aanmerking dienen te worden genomen bij de vaststelling van de hem toekomende schadevergoeding.

1.1 Standpunten aangaande de hypothetische loopbaan bij De Rechtspraak

Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat wanneer hij niet zou zijn gehinderd door zijn dienstverbandaandoeningen, het zeer aannemelijk is dat hij rechter zou zijn geworden. Uit de overlegde stukken blijkt volgens hem dat hij beschikte over de ambitie, het doorzettingsvermogen en het overgrote deel van de benodigde capaciteiten om rechter te worden. Hij twijfelt er niet aan dat hij zonder dienstverband-aandoeningen zich ook de laatste benodigde capaciteiten eigen had kunnen maken. Dat belanghebbende zich de benodigde vaardigheden eigen kon maken is volgens hem ook de conclusie van het bestuur van de rechtbank dat hem verder wilde faciliteren in het opleidingstraject. Ook kreeg hij de gelegenheid om voor interne doorstroom naar rechter in aanmerking te komen.

De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat gezien:

- de strenge selectieprocedure voor de functie van rechter in opleiding, de hoge eisen die gesteld worden op het gebied van intelligentie en leervermogen (bovengemiddeld, wetenschappelijk niveau), de vereisten op het gebied van persoonlijke eigenschappen, de uitkomst van het ontwikkelassessment;
- het feit dat belanghebbende vóór zijn uitval in 2014 niet daadwerkelijk heeft deelgenomen aan de selectieprocedure tot rechter in opleiding;
- het ontbreken van enkele voor de functie van rechter onontbeerlijke competenties niet vaststaat dat hij dan ook daadwerkelijk geselecteerd zou zijn en tevens de opleiding met succes zou hebben afgerond Volgens de Staatssecretaris is het dan ook te onzeker om uit te gaan van een hypothetische loopbaan als rechter. De Staatssecretaris meent dat het in redelijke lijn der verwachting ligt dat belanghebbende zonder de dienstverbandaandoeningen zijn loopbaan als gerechtssecretaris had voortgezet of dat hij op enig moment de functie van teammanager Straf zou zijn gaan bekleden.

1.2 Standpunten aangaande de vraag of de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen als voordeel in aanmerking dienen te worden genomen

Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat gelet op richtinggevende arrest van de Hoge Raad van 1 oktober 2010 (Verhaeg/Jenniskens)¹ over de vraag of het redelijk is om uitkeringen uit verzekeringen in mindering te brengen op de vergoeding van letselschade er geen plaats is voor verrekening. Volgens belanghebbende is de verzekering bij [de verzekeraar] een sommenverzekering. Verder is belanghebbende van mening dat zijn zaak niet vergelijkbaar is met de zaak die heeft geleid tot het advies van de CAVS van 20 april 2020. Anders dan in die zaak is in de zaak van belanghebbende naast een aanspraak op de UVS ook sprake van schuldaansprakelijkheid. Dit maakt de beoordeling van de gezichtspunten in samenhang gezien geheel anders. Belanghebbende meent dat ook dat in zijn geval verrekening niet redelijk is. Daarnaast betwist belanghebbende dat hij in een financieel gezien (veel) gunstiger positie komt te verkeren dan in de situatie zonder de dienstverbandaandoeningen. Ook stelt hij vraagtekens bij enkele uitgangspunten die de rekenkundige heeft gebruikt bij de berekening van de bijzondere invaliditeitsverhoging.

¹ ECLI:NL:HR:2010:BM7808

De Staatssecretaris is van mening dat het niet onredelijk is om bij de schadeberekening rekening te houden met de uitkeringen die belanghebbende heeft ontvangen en zal blijven ontvangen op grond van de AOV bij [de verzekeraar]. Volgens de Staatssecretaris betreft het hier een periodieke uitkering ter compensatie van inkomstenderving als gevolg van zijn arbeidsongeschiktheid. Naar mening van de Staatssecretaris moet het arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 1 mei 2018² worden gevolgd, waarbij de conclusie van het hof is dat een AOV die een inkomen vervangend karakter heeft, gekwalificeerd moet worden als een schadeverzekering. De Staatssecretaris verklaart zich bereid om alle door de belanghebbende betaalde premies voor de verzekering te vergoeden. Daarnaast vindt de Staatssecretaris dat, indien de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen buiten beschouwing zou worden gelaten, dit leidt tot de situatie dat belanghebbende in een financieel gezien veel gunstiger positie komt te verkeren dan in de situatie zonder de dienstverbandaandoeningen. Dat is niet de bedoeling van de UVS en ook niet van het civiele schadevergoedingsstelsel, immers het algemene uitgangspunt van het schadevergoedingsrecht is dat de benadeelde niet minder maar ook niet meer vergoed moet krijgen dan hij zonder de normschending zou hebben gehad.

2. Overwegingen

2.1 Overwegingen aangaande de hypothetische loopbaan bij De Rechtspraak

Bij de inschatting van wat de hypothetische loopbaan van belanghebbende zou zijn geweest bij het wegdenken van de dienstverbandaandoeningen, komt het aan op een redelijke verwachting omtrent toekomstige ontwikkelingen. Daarbij geldt dat aan een benadeelde die blijvende letselschade heeft opgelopen, geen strenge eisen mogen worden gesteld met betrekking tot het te leveren bewijs van schade wegens het derven van arbeidsinkomsten die de benadeelde in de toekomst zou hebben genoten in de hypothetische situatie zonder dienstverbandaandoeningen. Het is immers de aansprakelijke partij die aan de benadeelde de mogelijkheid heeft ontnomen om zekerheid te verschaffen omtrent hetgeen in die hypothetische situatie zou zijn geschied.

Bij de beoordeling van de hypothetische situatie moet dus een inschatting worden gemaakt van goede en kwade kansen over hoe de toekomst er uit zou hebben gezien zonder dienstverbandaandoeningen. Hoewel er dus geen strenge eisen mogen worden gesteld ten aanzien van het bewijs, moet het standpunt dat belanghebbende op dit onderdeel inneemt wel voldoende aannemelijk zijn. Een belangrijk aanknopingspunt hierbij is de situatie zoals die feitelijk was op het moment dat belanghebbende nog werkzaam was bij de rechtbank Roermond.

Allereerst stelt de Commissie vast dat het geen vanzelfsprekendheid is dat elke gerechtssecretaris rechter wordt, immers volgens de Raad voor de Rechtspraak worden alleen gerechtssecretarissen die veel in hun mars hebben en na een strenge selectie met onder andere een assessment toegelaten tot de opleiding “Interne Doorstroom naar Rechterschap (IDR)”. Ook dienen zij te beschikken over vijf jaar werkervaring, waarin zij bovengemiddeld hebben gepresteerd³.

De Commissie stelt vast dat belanghebbende nog niet was toegelaten tot de opleiding IDR en ook nog niet heeft deelgenomen aan de selectie om toegelaten te worden tot deze IDR-

² ECLI:NL:GHARL:2018:4122.

³ Brief Raad voor de Rechtspraak d.d. 22 oktober 2012 met nummer UIT6038/FBT/HvdH/ci, p. 3.

opleiding of het Rechter In Opleidingstraject. Ook blijkt niet uit het dossier dat belanghebbende als jurist bovengemiddeld heeft gepresteerd.

Belanghebbende heeft wel een ontwikkelassessment gedaan in het kader van zijn wens om op termijn over te willen stappen naar de rechterlijke macht. Dit assessment vond op zijn eigen initiatief plaats en vloeide niet voort uit een voorgenomen opleidingstraject dat de Rechtbank X (thans rechtbank Y) aan belanghebbende had aangeboden. Wel wilde de rechtbank belanghebbende faciliteren bij zijn ontwikkelingswensen.

In het rapport naar aanleiding van het assessment merkt de onderzoeker op dat zij op basis van de resultaten van het assessment en de daarin getoonde effectiviteit en gedragspatronen terughoudend is om belanghebbende de stap/ontwikkelingsrichting (*naar rechter, aanvulling Commissie*) aan te bevelen. Aangaande zijn communicatieve en flexibele beïnvloedende vaardigheden wordt opgemerkt dat er reëel rekening mee dient te worden gehouden dat dit een belemmerende factor voor belanghebbende zal zijn in de sollicitatieprocedure op zich, waarin het vermogen om zich te profileren en verkopen wordt gevraagd. Ook merkt de onderzoeker op dat aangaande het oppikken van en inspelen op signalen en het sturen van een goed proces het lastiger is te bedenken wat belanghebbende verder zal brengen. Aangaande het tweede ontwikkelpunt, diepgang en scherpte in probleemanalyse, bestaat eveneens terughoudendheid. Dit laatste stemt de Commissie ook tot nadenken, omdat een goed analytische vermogen voor een rechter, een sterk vakinhoudelijke functie, een belangrijke kerncompetentie is.

De commissie stelt voorts vast dat belanghebbende in de functie van gerechtssecretaris geen vervolgstappen heeft gezet, zoals de benoeming tot senior gerechtssecretaris. Het argument van belanghebbende dat hij dit niet nodig had omdat hij financieel al in een hogere salarisschaal zat, overtuigt in dit verband niet. Een senior functie betekent ook dat belanghebbende op zwaardere zaken zou zijn ingezet. Dat hiervan toch sprake was heeft belanghebbende niet aangevoerd en hij heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat hij juridisch inhoudelijk zeer goed functioneerde. Uit zijn standpunten en overgelegde stukken blijkt wel een grote mate van organisatorisch vermogen, maar dat zegt vrij weinig over het vereiste inhoudelijke niveau.

Samenvattend is de Commissie van oordeel dat, alhoewel belanghebbende de ambitie heeft kenbaar gemaakt bij zijn werkgever dat hij rechter wilde worden en hij aantoonbaar over een groot doorzettingsvermogen beschikt, het gelet op de eisen die gesteld worden aan gerechtssecretarissen die willen doorstromen naar rechter en gelet op zijn ontwikkelpunten zoals deze uit het assessment naar voren zijn gekomen, onvoldoende aannemelijk is dat er een redelijke verwachting is dat belanghebbende rechter zou zijn geworden.

Evenals de Staatssecretaris is de Commissie van oordeel dat er wel sprake is van een redelijke verwachting dat belanghebbende zijn loopbaan als gerechtssecretaris had voortgezet of dat hij op enig moment de functie van teammanager Straf zou zijn gaan bekleden.

2.2 Overwegingen aangaande de vraag of de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen als voordeel in aanmerking dienen te worden genomen

Partijen verschillen van mening over de vraag of de AOV van [de verzekeraar] een sommenverzekering of een schadeverzekering is. Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat de AOV als een sommenverzekering heeft te gelden, die, mede in het licht van de door de Hoge Raad in zijn arrest van 1 oktober 2010⁴ genoemde gezichtspunten, niet voor verrekening in aanmerking komt. De Staatssecretaris meent dat sprake is van een schadeverzekering,

⁴ ECLI:NL:HR:2010:BM7808

waarvoor in de regel geldt dat die voor verrekening in de zin van artikel 6:100 BW in aanmerking komt. Omdat de kwalificatie van de AOV van belang is voor de vraag of en in welke omvang deze voor verrekening in aanmerking komt zal de Commissie deze vraag eerst beantwoorden.

Allereerst overweegt de Commissie dat de vraag of een AOV een sommenverzekering dan wel een schadeverzekering is in zijn algemeenheid niet kan worden beantwoord, maar afhankelijk is van de concrete omstandigheden van het geval, zoals de omschrijving van het verzekerd risico in de polisvoorwaarden en wat tussen de verzekerde en de verzekeraar, dan wel de werkgever is besproken in het kader van het sluiten van de verzekering.

Gelet op de informatie⁵ en brief⁶ van [de verzekeraar] aan belanghebbende is het kenbare doel van de AOV om de inkomensdaling te compenseren op het moment dat belanghebbende arbeidsongeschikt wordt door het inkomen aan te vullen met een bepaald percentage van het inkomen dat belanghebbende verdiende op het moment van uitval.

De Commissie concludeert dat de AOV ten doel heeft om een periodiek financiële compensatie te bieden voor verlies aan inkomen ten gevolge van arbeidsongeschiktheid. Op grond van de polisvoorwaarden wordt de hoogte van de uitkering eerst vastgesteld op het moment dat sprake is van uitval; dan wordt gekeken naar het inkomen dat de verzekerde heeft en wordt de uitkering op basis van de inkomen aangevuld. In art. 6 lid 3 van de polisvoorwaarden is dit als volgt verwoord: “De basis of grondslag voor de berekening van uw uitkering is het verzekerd jaarinkomen zoals omschreven in artikel 1.5. Wij gaan uit van het verzekerd jaarinkomen op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin uw recht op uitkering op grond van deze verzekering is ontstaan”.

Dit is voor de Commissie een sterke aanwijzing dat de verzekering beoogt een schadeverzekering te bieden, namelijk een uitkering bij schade (derving van inkomen) als gevolg van arbeidsongeschiktheid van de belanghebbende⁷. De Commissie is dan ook van oordeel dat gelet op het doel van de AOV deze is aan te merken als een schadeverzekering.

Ook als er wordt gelet op de strekking en aard van de verzekering is er naar oordeel van de Commissie sprake van een schadeverzekering⁸. Doorslaggevend voor het onderscheid tussen een schade- en sommenverzekering is hierbij of het inkomen zowel bij de totstandkoming van de verzekering als bij de bepaling van de hoogte van de uitkering een rol heeft gespeeld, in welk geval een koppeling bestaat tussen de daadwerkelijk geleden schade en de hoogte van de uitkering. In dat geval is er sprake van een schadeverzekering. Indien het inkomen uitsluitend bij de totstandkoming van de verzekering een rol speelt en nadien niet meer, niet bij de eventuele aanpassingen van jaarschade en niet bij de vaststelling van de hoogte van de daadwerkelijk te verlenen uitkering, is er sprake van een sommenverzekering⁹.

⁵ De uitdraai van de pagina “Mijn aanvullingen” van de website mijn.X.nl.

⁶ Zie brief X d.d. 1 september 2017 met onderwerp: “beoordeling recht op uitkering bij arbeidsongeschiktheid”.

⁷ Zie o.m. r.o. 4.14 van arrest Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden van 1 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4122.

⁸ De Hoge Raad noemt deze drie aspecten: doel, strekking en aard van de verzekering, o.m. in haar arrest van 3 oktober 2008., ECLI:NL:HR:2008:BD5828

⁹ Zie r.o. 3.9 in arrest Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 24 augustus 2021.

Uit de polisvoorwaarden blijkt dat de omvang van de uitkering onmiddellijk is gerelateerd aan de mate van arbeidsongeschiktheid en het verzekerd jaarinkomen¹⁰ op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin het recht op uitkering op grond van de verzekering is ontstaan¹¹. De Commissie stelt vast dat het inkomen zowel bij de totstandkoming van de verzekering als bij de bepaling van de hoogte van de uitkering een rol heeft gespeeld, in welk geval er een koppeling bestaat tussen de daadwerkelijk geleden schade en de hoogte van de uitkering. De Commissie is dan ook van oordeel dat ook gelet op de strekking en de aard van de AOV deze is aan te merken als een schadeverzekering¹².

De vervolgvraag is of het redelijk is dat de periodieke uitkeringen op grond van artikel 6:100 BW in mindering worden gebracht op de (vergoeding voor) arbeidsvermogen schade.

Ter invulling van de in dit verband aan te leggen redelijkheidstoets heeft de Hoge Raad in zijn arrest van 1 oktober 2010¹³ een reeks van gezichtspunten en uitgangspunten geformuleerd. In het licht van deze gezichtspunten acht de Commissie in het onderhavige geval het volgende van belang.

De Commissie overweegt dat de verzekering van [de verzekeraar] een schadeverzekering is die ertoe strekt dezelfde schade te vergoeden als die waarvoor de Staatssecretaris vergoeding toekent (verlies verdienvermogen) (gezichtspunten a en b). Omdat de Commissie van oordeel is dat het hier geen sommenverzekering betreft, zijn in deze casus de gezichtspunten d en e niet relevant. Aangaande de gezichtspunten e en f overweegt de Commissie dat de verplichting van de Staatssecretaris tot aanvulling van de rechtspositionele voorzieningen niet door een verzekering is gedekt en dat in het onderhavige geval deze niet berust op een schuldaansprakelijkheid van de Staatssecretaris maar op een eigensoortige rechtspositionele voorziening.

Ook zou, als geen verrekening zou plaatsvinden, het er in het onderhavige geval toe leiden dat bij voortzetting in de toekomst belanghebbende meer ontvangt dan hij als gevolg van zijn arbeidsongeschiktheid aan arbeidsvermogenschade lijdt, terwijl niet is gebleken dat belanghebbende andere, niet voor vergoeding in aanmerking komende schade uit deze uitkering moet bekostigen

In de gegeven omstandigheden, mede gelet de geformuleerde gezichtspunten door de Hoge Raad, acht de Commissie het redelijk dat de uitkeringen uit de AOV van belanghebbende in mindering worden gebracht op de (vergoeding voor) arbeidsvermogen schade, mits de Staatssecretaris de voor die AOV door belanghebbende betaalde en nog te betalen netto – derhalve met inachtneming met fiscale aftrek – premies voor zijn rekening neemt - welke toezegging ook is gedaan.

¹⁰ Het verzekerd inkomen is het ongemaximeerde jaarinkomen zoals in artikel 3.1 van het Pensioenreglement ABP is gedefinieerd als pensioengevend inkomen. De pensioengevend inkomen wordt berekend volgens art 3.2 van het pensioenreglement. Artikel 1, lid 5 van de polisvoorwaarden Arbeidsongeschiktheidsverzekering Overheid, onderwijs en energie- en nutsbedrijven van [de verzekeraar], januari 2014.

¹¹ Artikel 6, lid 3. Indexeringen of verhogingen anderszins op grond van een besluit van de werkgever en voortvloeiende uit de collectieve arbeidsvoorwaarden na de eerste ziekteverzuimdag worden meegenomen in de berekening van de uitkering.

¹² Zie o.m. r.o. 4.14 van arrest Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden van 1 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4122.

¹³ ECLI:NL:HR:2010:BM7808

3. Advies

De Commissie adviseert om bij de hypothetische loopbaan van belanghebbende ervan uit te gaan dat belanghebbende zijn loopbaan als gerechtssecretaris had voortgezet of dat hij op enig moment de functie van teammanager Straf zou zijn gaan bekleden.

De Commissie adviseert om bij de vaststelling van de aan belanghebbende te verstrekken schadevergoeding de door hem ontvangen en te ontvangen uitkeringen uit de door hem afgesloten AOV in mindering te brengen en aan belanghebbende de door hem voor die verzekering betaalde en (eventueel nog te betalen) premies te vergoeden.